

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Poslovni broj P-1946/2019-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sucu toga suda Renati Slavić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Amira Jugo, OIB : 39468727643, iz Viškova, Straža 100 a, zastupanog po punomoćniku Andreju Bašoviću, odvjetniku u Rijeci, protiv tuženika Addiko Bank dioničko društvo, OIB : 14036333877, Zagreb, Slavonska avenija 6, zastupanog po punomoćniku Domagoju Petrinoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Kožul i Petrinović u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon glavne rasprave zaključene 2. lipnja 2026., u nazočnosti punomoćnice tužitelja i tužitelja osobno, temeljem objave od 28. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I- Utvrđuje se da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu broj 306-950/2005 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od dana 07.11.2005.g. sklopljenog između tužitelja i tuženika i potvrđenog po javnom bilježniku Mariji Grozdanić Dekleva iz Rijeke pod brojem OU-2240/2005 u dijelu u kojem je ugovorena redovna kamatna stopa koja je promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom.

II-Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu toč. II koji glasi :

"II- Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove Presude isplati tužitelju s osnove ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi

sukladno odluci tuženika preplaćeni iznos od 7.660,40 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 15% godišnje do 31. prosinca 2007.godine, a od 01.siječnja 2008.g. do 30.06.2011. godine po stopi od 14% godišnje, od 01.07.2011. godine do 31. srpnja 2015. godine po stopi od 12% godišnje, od 01. kolovoza do 31. prosinca 2015. godine po stopi od 8,14% godišnje, od 01. siječnja do 30. lipnja 2016. godine po stopi od 8,05% godišnje, od 01. srpnja do 31. prosinca 2016. godine po stopi od 7,88% godišnje, od 01. siječnja do 30. lipnja 2017. godine po stopi od 7,68% godišnje, od 01. srpnja do 31. prosinca 2017. godine po stopi od 7,41% godišnje, od 01. siječnja do 30. lipnja 2018. godine po stopi od 7,09% godišnje, od 01. srpnja do 31. prosinca 2018. godine po stopi od 6,82% godišnje, od 01. siječnja do 30. lipnja 2019. godine po stopi od 6,54% godišnje, od 01. srpnja do 31. prosinca 2019. godine po stopi od 6,30%, od 01. siječnja 2020. godine po stopi od 6,11 %, 01. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. po stopi od 5,89 %, 1.1.2021. do 30.6.2021. po stopi od 5,75 %, od 1.7.2021.-31.12.2021. 5,61 %, 1.1.2022. 30.6.2022. po stopi 5,49%,1.7.2022.-31.12.2022. po stopi 5,31 %, 1.1.2023.-30.6.2023. po stopi 5,50 %,1.7.2023.-31.12.2023. po stopi od 7%, 1.1.2024.-30.6.2024. po stopi od 7,5 %,1.7.2024. 31.12.2024. po stopi od 7,25 %, 1.1.2025.30.6.2025. po stopi od 6,15 %,1.7.2025.-31.12.2025.po stopi od 5,15%, te dalje prema novoutvrđenim stopama zateznih kamata, a koje teku od dana njihova dospeljeća pa do isplate."

III-Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati zatezne kamate koje su tekle s osnova ništetne ugovorne odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi, sve do 30. rujna 2015. i na iznose od:

na iznos od - 31,46 € od dana 31.10.2006.
na iznos od - 31,10 € od dana 30.11.2006.
na iznos od - 31,44 € od dana 31.12.2006.
na iznos od - 30,83 € od dana 31.1.2007.
na iznos od - 30,80 € od dana 28.2.2007.
na iznos od - 30,98 € od dana 31.3.2007.
na iznos od - 33,57 € od dana 30.4.2007.
na iznos od - 31,83 € od dana 31.5.2007.
na iznos od - 34,43 € od dana 30.6.2007.
na iznos od - 34,70 € od dana 31.7.2007.
na iznos od - 34,79 € od dana 31.8.2007.
na iznos od - 54,78 € od dana 30.9.2007.
na iznos od - 54,83 € od dana 31.10.2007.
na iznos od - 53,72 € od dana 30.11.2007.
na iznos od - 52,89 € od dana 31.12.2007.
na iznos od - 53,01 € od dana 31.1.2008.
na iznos od - 53,31 € od dana 29.2.2008.
na iznos od - 97,06 € od dana 31.3.2008.
na iznos od - 96,20 € od dana 30.4.2008.

na iznos od - 97,40 € od dana 31.5.2008.
na iznos od - 98,34 € od dana 30.6.2008.
na iznos od - 99,71 € od dana 31.7.2008.
na iznos od - 99,20 € od dana 31.8.2008.
na iznos od - 101,11 € od dana 30.9.2008.
na iznos od - 100,56 € od dana 31.10.2008.
na iznos od - 101,15 € od dana 30.11.2008.
na iznos od - 116,92 € od dana 31.12.2008.
na iznos od - 115,25 € od dana 31.1.2009.
na iznos od - 119,54 € od dana 28.2.2009.
na iznos od - 117,80 € od dana 31.3.2009.
na iznos od - 115,12 € od dana 30.4.2009.
na iznos od - 120,15 € od dana 31.5.2009.
na iznos od - 124,57 € od dana 30.6.2009.
na iznos od - 119,73 € od dana 31.7.2009.
na iznos od - 121,30 € od dana 31.8.2009.
na iznos od - 119,02 € od dana 30.9.2009.
na iznos od - 119,18 € od dana 31.10.2009.
na iznos od - 127,63 € od dana 30.11.2009.
na iznos od - 128,22 € od dana 31.12.2009.
na iznos od - 135,20 € od dana 31.1.2010.
na iznos od - 131,23 € od dana 28.2.2010.
na iznos od - 126,94 € od dana 31.3.2010.
na iznos od - 122,44 € od dana 30.4.2010.
na iznos od - 121,89 € od dana 31.5.2010.
na iznos od - 123,50 € od dana 30.6.2010.
na iznos od - 124,86 € od dana 31.7.2010.
na iznos od - 124,81 € od dana 31.8.2010.
na iznos od - 123,44 € od dana 30.9.2010.
na iznos od - 123,05 € od dana 31.10.2010.
na iznos od - 124,18 € od dana 30.11.2010.
na iznos od - 111,49 € od dana 31.12.2010.
na iznos od - 111,43 € od dana 31.1.2011.
na iznos od - 110,60 € od dana 28.2.2011.
na iznos od - 109,10 € od dana 31.3.2011.
na iznos od - 110,18 € od dana 27.5.2011
na iznos od - 110,54 € od dana 31.5.2011
na iznos od - 109,81 € od dana 28.7.2011
na iznos od - 107,05 € od dana 31.7.2011
na iznos od - 108,59 € od dana 31.8.2011
na iznos od - 108,80 € od dana 31.10.2011
na iznos od - 84,42 € od dana 31.10.2011
na iznos od - 82,18 € od dana 30.12.2011
na iznos od - 81,90 € od dana 30.1.2012
na iznos od - 82,16 € od dana 29.2.2012
na iznos od - 82,70 € od dana 29.2.2012

na iznos od - 83.68 € od dana 31.3.2012
na iznos od - 82,75 € od dana 30.4.2012
na iznos od - 82,89 € od dana 31.5.2012
na iznos od - 82,80 € od dana 30.6.2012
na iznos od - 73,60 € od dana 31.8.2012
na iznos od - 73,77 € od dana 31.8.2012
na iznos od - 73,49 € od dana 30.9.2012
na iznos od - 72.60 € od dana 31.10.2012
na iznos od - 72,28 € od dana 31.12.2012
na iznos od - 72,14 € od dana 31.12.2012
na iznos od - 72,54 € od dana 31.1.2013
na iznos od - 72,82 € od dana 29.3.2013
na iznos od - 72,47 € od dana 31.3.2013
na iznos od - 72,69 € od dana 30.4.2013
na iznos od - 72,74 € od dana 31.5.2013
na iznos od - 72,30 € od dana 31.7.2013
na iznos od - 72,10 € od dana 31.7.2013
na iznos od - 71,85 € od dana 2.9.2013
na iznos od - 71,59 € od dana 1.10.2013
na iznos od - 71,33 € od dana 31.10.2013.
na iznos od - 71,06 € od dana 2.12.2013.
na iznos od - 70.79 € od dana 2.1.2014.

IV- Utvrđuje se da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu broj 306-950/2005 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od dana 07.11.2005.g. sklopljenog između tužitelja i tuženika i potvrđenog po javnom bilježniku Mariji Grozdanić Dekleva iz Rijeke pod brojem OU-2240/2005 u dijelu u kojem je ugovoreno da se glavnica kredita veže uz valutu švicarski franak kao i u dijelu u kojem je ugovoreno da je plaćanje mjesečnih anuiteta vezano u valutu švicarski franak po srednjem tečaju na dan plaćanja.

V-Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu toč.IV koji glasi :

"Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove Presude isplati tužitelju s osnove ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u švicarskim francima preplaćeni iznos od 5.964,31 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 15% godišnje do 31. prosinca 2007.godine, a od 01.siječnja 2008.g. do 30.06.2011. godine po stopi od 14% godišnje, od 01.07.2011. godine do 31. srpnja 2015. godine po stopi od 12% godišnje, od 01. kolovoza do 31. prosinca 2015. godine po stopi od 8,14% godišnje, od 01. siječnja do 30. lipnja 2016. godine po stopi od 8,05% godišnje, od 01. srpnja do 31. prosinca 2016. godine po stopi od 7,88% godišnje, od 01. siječnja do 30. lipnja 2017. godine po stopi od 7,68% godišnje, od 01. srpnja do 31. prosinca

2017. godine po stopi od 7,41% godišnje, od 01. siječnja do 30. lipnja 2018. godine po stopi od 7,09% godišnje, od 01. srpnja do 31. prosinca 2018. godine po stopi od 6,82% godišnje, od 01. siječnja do 30. lipnja 2019. godine po stopi od 6,54% godišnje, od 01. srpnja do 31. prosinca 2019. godine po stopi od 6,30%, od 01. siječnja 2020. godine po stopi od 6,11 %, 01. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. po stopi od 5,89 %, 1.1.2021. do 30.6.2021. po stopi od 5,75 %, od 1.7.2021.-31.12.2021. 5,61 %, 1.1.2022. 30.6.2022. po stopi 5,49%, 1.7.2022.-31.12.2022. po stopi 5,31 %, 1.1.2023.-30.6.2023. po stopi 5,50 %, 1.7.2023.-31.12.2023. po stopi od 7%, 1.1.2024.-30.6.2024. po stopi od 7,5 %, 1.7.2024. 31.12.2024. po stopi od 7,25 %, 1.1.2025.30.6.2025. po stopi od 6,15 %, 1.7.2025.-31.12.2025. po stopi od 5,15%, te dalje prema novoutvrđenim stopama zateznih kamata, a koje teku od dana njihova dospijeca pa do isplate."

VI-Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati zatezne kamate koje su tekle na osnovu nišetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, sve do 30. rujna 2015. i na iznose od:

na iznos od 3,70 € od dana 31.5.2006.
na iznos od 1,78 € od dana 30.6.2006.
na iznos od 8,48 € od dana 31.7.2006.
na iznos od 12,18 € od dana 31.8.2006.
na iznos od 48,12 € od dana 30.9.2006.
na iznos od 17,34 € od dana 31.10.2006.
na iznos od 13,61 € od dana 30.11.2006.
na iznos od 18,21 € od dana 31.12.2006.
na iznos od 11,45 € od dana 31.1.2007.
na iznos od 11,79 € od dana 28.2.2007.
na iznos od 14,49 € od dana 31.3.2007.
na iznos od 46,15 € od dana 30.4.2007.
na iznos od 25,82 € od dana 31.5.2007.
na iznos od 57,77 € od dana 30.6.2007.
na iznos od 61,81 € od dana 31.7.2007.
na iznos od 63,64 € od dana 31.8.2007.
na iznos od 44,95 € od dana 30.9.2007.
na iznos od 45,87 € od dana 31.10.2007.
na iznos od 38,57 € od dana 30.11.2007.
na iznos od 33,20 € od dana 31.12.2007.
na iznos od 34,64 € od dana 31.1.2008.
na iznos od 37,49 € od dana 29.2.2008.
na iznos od 9,17 € od dana 31.3.2008.
na iznos od 6,62 € od dana 30.4.2008.
na iznos od 11,41 € od dana 31.5.2008.
na iznos od 15,25 € od dana 30.6.2008.

na iznos od 20,71 € od dana 31.7.2008.
na iznos od 19,47 € od dana 31.8.2008.
na iznos od 26,89 € od dana 30.9.2008.
na iznos od 25,49 € od dana 31.10.2008.
na iznos od 28,24 € od dana 30.11.2008.
na iznos od 45,85 € od dana 31.12.2008.
na iznos od 41,10 € od dana 31.1.2009.
na iznos od 55,71 € od dana 28.2.2009.
na iznos od 50,69 € od dana 31.3.2009.
na iznos od 42,60 € od dana 30.4.2009.
na iznos od 59,76 € od dana 31.5.2009.
na iznos od 75,02 € od dana 30.6.2009.
na iznos od 59,85 € od dana 31.7.2009.
na iznos od 65,73 € od dana 31.8.2009.
na iznos od 58,97 € od dana 30.9.2009.
na iznos od 60,24 € od dana 31.10.2009.
na iznos od 89,08 € od dana 30.11.2009.
na iznos od 91,94 € od dana 31.12.2009.
na iznos od 116,08 € od dana 31.1.2010.
na iznos od 103,77 € od dana 28.2.2010.
na iznos od 90,26 € od dana 31.3.2010.
na iznos od 75,98 € od dana 30.4.2010.
na iznos od 75,01 € od dana 31.5.2010.
na iznos od 81,35 € od dana 30.6.2010.
na iznos od 86,88 € od dana 31.7.2010.
na iznos od 87,66 € od dana 31.8.2010.
na iznos od 83,92 € od dana 30.9.2010.
na iznos od 83,56 € od dana 31.10.2010.
na iznos od 88,35 € od dana 30.11.2010.
na iznos od 93,28 € od dana 31.12.2010.
na iznos od 94,14 € od dana 31.1.2011.
na iznos od 91,91 € od dana 28.2.2011.
na iznos od 87,10 € od dana 31.3.2011.
na iznos od 92,42 € od dana 27.5.2011.
na iznos od 95,00 € od dana 31.5.2011.
na iznos od 93,22 € od dana 28.7.2011.
na iznos od 83,34 € od dana 31.7.2011.
na iznos od 90,63 € od dana 31.8.2011.
na iznos od 92,63 € od dana 31.10.2011.
na iznos od 105,15 € od dana 31.10.2011.
na iznos od 94,34 € od dana 30.12.2011.
na iznos od 94,11 € od dana 30.1.2012.
na iznos od 96,83 € od dana 29.2.2012.
na iznos od 101,17 € od dana 29.2.2012.
na iznos od 107,93 € od dana 31.3.2012.
na iznos od 104,15 € od dana 30.4.2012.

na iznos od 106,38 € od dana 31.5.2012.
na iznos od 107,36 € od dana 30.6.2012.
na iznos od 57,52 € od dana 31.8.2012.
na iznos od 59,70 € od dana 31.8.2012.
na iznos od 59,52 € od dana 30.9.2012.
na iznos od 55,84 € od dana 31.10.2012.
na iznos od 55,38 € od dana 31.12.2012.
na iznos od 55,88 € od dana 31.12.2012.
na iznos od 59,53 € od dana 31.1.2013.
na iznos od 62,61 € od dana 29.3.2013.
na iznos od 62,01 € od dana 31.3.2013.
na iznos od 64,69 € od dana 30.4.2013.
na iznos od 66,52 € od dana 31.5.2013.
na iznos od 65,50 € od dana 31.7.2013.
na iznos od 65,84 € od dana 31.7.2013.
na iznos od 65,88 € od dana 02.9.2013.
na iznos od 65,92 € od dana 01.10.2013.
na iznos od 65,96 € od dana 31.10.2013.
na iznos od 66,00 € od dana 02.12.2013.
na iznos od 66,04 € od dana 02.1.2014.
na iznos od 124,69 € od dana 31.1.2014.
na iznos od 124,69 € od dana 01.3.2014.
na iznos od 124,69 € od dana 31.3.2014.
na iznos od 2,18 € od dana 02.5.2014.
na iznos od 3,77 € od dana 31.5.2014.
na iznos od 2,84 € od dana 30.6.2014.
na iznos od 3,10 € od dana 31.7.2014.
na iznos od 3,10 € od dana 31.8.2014.
na iznos od 3,09 € od dana 30.9.2014.
na iznos od 3,10 € od dana 31.10.2014.
na iznos od 3,10 € od dana 30.11.2014.
na iznos od 3,10 € od dana 31.12.2014.
na iznos od 3,09 € od dana 31.1.2015.
na iznos od 3,09 € od dana 28.2.2015.
na iznos od 3,09 € od dana 31.3.2015.
na iznos od 3,09 € od dana 04.5.2015.
na iznos od 3,08 € od dana 31.5.2015.
.na iznos od 3,08 € od dana 30.6.2015.
na iznos od 3,08 € od dana 01.8.2015.
na iznos od 3,08 € od dana 31.8.2015.
na iznos od 3,08 € od dana 02.10.2015.

VII- Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi, izjavljenoj 10. lipnja 2019., navodi da je s prednikom tuženika, Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. Zagreb zaključio dana 7. studenog 2005. Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini te su s danom 18. veljače 2016. sklopili Aneks uz Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine kojim je iznos kredita iz CHF prebačen u euro. Također je između stranaka sklopljen i Aneks br. 1 Ugovoru o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 20. veljače 2006., kao i Aneks broj 3 uz Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 3. svibnja 2018.

2. Nadalje navodi da je odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske utvrđeno da su predmetni ugovori u CHF ništetni, odnosno da je način obračuna kamata i vezivanje uz tečaj CHF ništetan, posebice promjene kamatnih stopa u pogledu povećanja istih, uslijed čega je došlo do povećanja iznosa na ime mjesečne rate, ništetni i ne proizvode pravni učinak. Samim time je kod tuženika došlo do stjecanja bez osnove uslijed manipulacije s tečajnim razlikama, kao i tečajnim rastom, a što je u konačnici rezultiralo ništetnim uvećanjem kamatne stope i ništetnošću kod konverzije i prijenosa iz CHF u eur na način da nije došlo do pravilnog izračuna dužne stavke, već je samo dio dužne stavke umanjen, a preostali iznos prenesen u eur bez reguliranja iznosa i samim time je došlo do trećenja za iznos na koji nema pravo tuženik.

3. Tuženik je u trenutku utvrđenja ništetnosti ponudio tužitelju sklapanje novog ugovora o kreditu koji je trebao biti povoljniji, odnosno istom je ponuđena platež u eurima kao načinu rješavanja predmetne problematike CHF i povećanja kamata, a što je tužitelj i učinio. Na taj način došlo je do daljnje primjene štetnog kreditnog posla.

4. Predmetni ugovori da su proizašli iz ništetnog pravnog posla i ne polučuju rezultat. Ništetnost se ne može naknadno anulirati i to na način da se prenese u drugi pravni posao. Tužitelj je morao pristati na predmetnu konverziju temeljem ovisnog i potlačenog položaja u pogledu stalnog rasta CHF i kamatne stope te mu je prihvat tkz. Povoljnijeg i zakonskog rješenja konverzije bila jedina mogućnost spasa od gubitka nekretnine i stavljanja u višegodišnji bezizlazni položaj dužnika. Tuženik da si je priskrbio protuugovornu korist i stjecaj bez osnova.

5. Tužitelj tužbenim zahtjevom, konačno postavljenim nakon provedenog financijskog vještačenja, predlaže kao što je navedeno (usvojeno i odbijeno) u izreci presude.

6. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbe i tužbenog zahtjeva. Navodi da tužba nije razumljiva. Pravo čije ostvarenje traži u ovom postupku,

tužitelj da je ostvario sklapanjem Aneksa uz ugovor o kreditu, pa mu tuženik osporava pravni interes za vođenjem ovog postupka.

7. Tuženik ističe da su stranke sklopile Aneks uz ugovor o kreditu kojim su konvertirali kredit sukladno prisilnim odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015, dalje ZIDZPK), koji zakon predstavlja snažnu i izvanrednu intervenciju države kojom je prije svega uspostavljen ravnopravan odnos korisnika kredita denominiranih u CHF s onima čiji krediti su bili denominirani u eur, uspostavljena ravnoteža između ugovornih strana i kojim je zakonodavac cjelovito riješio pitanje restitucije potrošača.

8. U čl. 19.b. navedenog Zakona određeno je načelo konverzije kredita koje određuje da se konverzija kredita denominiranog u CHF provodi na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u eur.

9. Načelno, za nepoštenu odredbu mora se smatrati kao da nikada nije postojala, pa da ne može imati učinak u odnosu na potrošača, s posljedicom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio kada navedena odredba ne bi postojala, a što je ostvareno kroz primjenu ZIDZPK i sklapanje Aneksa uz ugovor o kreditu. ZID ZPK je u pogledu presumirano nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu, naložio tuženiku i ostalim bankama, da ponude potrošačima konvertiranje istih u poštene i to s ex tunc učinkom. Stoga, sve i da je odredba o valutnoj klauzuli u CHF te o promjenjivoj kamatnoj stopi ništetna, takva ništetnost djeluje ex tunc i smatra se da iste nikada nije niti bilo, a strane ugovora o kreditu su je zamijenile dopuštenom odredbom o valutnoj klauzuli i uredili sve posljedice u smislu restitucije tužitelja upravo njegovim prihvaćanjem izračuna konverzije i sklapanjem Aneksa uz ugovor o kreditu.

10. Stoga da se ne može raspravljati o ništetnosti odredaba Ugovora o kreditu za koje je prisilni propis presumirao ništetnost i naložio zamjenu istih dopuštenima kroz Aneks uz ugovor o kreditu, a za koje se radi navedenoga ima smatrati da niti je postoje. Restitucija potrošača da je učinjena prihvatom izračuna konverzije i sklapanjem Aneksa ugovoru, s kojim se tužitelj suglasio i pristao da ukupan iznos kojeg je tuženiku uplatio po osnovi otplate kredita s valutnom klauzulom u CHF, a u kojem iznosu da su uključeni i iznosi koje tužitelj potražuje ovom tužbom, bude iskorišten za namirenje anuiteta po Aneksu uz Ugovor o kreditu čija je valutna klauzula (eur) dopuštena. Tuženik niti ne tvrdi da su sklapanjem Aneksa konvalidirane odredbe ugovora o kreditu za koje je zakonodavac presumirao da bi bile ništetne, već su iste, sukladno prisilnom propisu, zamijenjene dopuštenim ugovornim odredbama i to s retroaktivnim učinkom, ex tunc.

11. Pored dopuštene valutne klauzule u eur, Aneksom je ugovorena i kamatna stopa na način da je definiran parametar koji tuženik prati u kontekstu donošenja odluke o korekciji promjenjive kamatne stope, a koji je jasan i poznat potrošačima, kvalitativno i kvantitativno su razrađene uzročno – posljedične veze kretanja

parametara i utjecaja tih kretanja na visinu promjenjive kamatne stope i određeno je u kojim se razdobljima razmatra donošenje odluke o korekciji visine kamatne stope.

12. Tuženik osporava tužitelju pravni interes za vođenje ovog postupka navodeći da je pravo koje traži tužbom, tužitelj već ostvario kroz konverziju ugovora o kreditu. Kondemnatorni zahtjev da je u potpunosti konzumiran prihvaćanjem izračuna konverzije i sklapanjem Aneksa uz ugovor o kreditu. Tuženik smatra da predmet ovog postupka može biti samo ispravnost izračuna konverzije, odnosno postupanje tuženika u skladu sa ZIDZPK.

13. U odnosu na navodnu ništetnost ugovornih odredaba Aneksa br. 1 od 20. veljače 2006. i Aneksa br. 3 od 3. svibnja 2018., tuženik navode tužitelja osporava kao paušalne i nedokazane.

14. Tuženik ističe prigovor zastare.

15. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti te potražuje naknadu parničnih troškova.

16. Sud je proveo dokaze uvidom u Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 7. studenog 2005., u Aneks uz Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 18. veljače 2016., u Aneks br.1. Ugovoru o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 20. veljače 2006., u Aneks br.3. uz Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 3. svibnja 2018., u specifikaciju uplata, u simulirani otplatni plan u eur, u obavijesti o promjenama kamatnih stopa, u Izračun konverzije, u Obavijest o provedenoj konverziji, u Otplatni plan za kredit, osobnim saslušanjem tužitelja, financijskim vještačenjem po vještaku Tomislavu Prpiću, dipl. oec., uvidom u nalaz i mišljenje vještaka.

17. Provedenim dokazima utvrđeno je da su prednik tuženika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. kao banka i tužitelj kao korisnik kredita (te Ibrahim Imamović kao sudužnik i Ksenija Čovo kao založni dužnik), sklopili Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 7. studenog 2005., sa slijedećim osnovnim i relevantnim odredbama :

-U članku 2. ugovoren je stambeni kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 95.800,00 CHF prema srednjem tečaju za devize banke važećem na dan korištenja kredita u svrhu kupovine stana.

-U članku 3. na kredit se zaračunavaju kamate od 3,99 % dekurzivno godišnje. Kredit je odobren na rok, uz plaćanje kamata, do 30. studenog 2005. te se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima. Protuvrijednost mjesečnog anuiteta iznosi 580,02 CHF, a podmiruje se u kunama obračunatim po srednjem tečaju banke za CHF na dan

plaćanja, kako je to određeno važećom Odlukom o kamatnim stopama banke, počevši od 31. prosinca 2005. Dospijeće svakog sljedećeg anuiteta je svakog posljednjeg dana u mjesecu. U razdoblju korištenja kredita do stavljanja kredita u otplatu banka zaračunava interkalarnu kamatu na kredit u visini redovne kamatne stope iz stavka I. Kamata se obračunava u CHF a naplaćuje u kunama po važećem srednjem tečaju za devize banke na dan plaćanja. Interkalarna kamata naplaćuje se prilikom korištenja kredita.

-u članku 7. ugovorne strane su suglasne da je banka od 1. listopada 2006. ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama banke ovisno o skupini clijenata u kojoj pripada korisnik kredita. Banka je ovlaštena promijeniti kamatnu stopu i prije isteka navedenog roka ako se korisnik ne pridržava bilo koje odredbe ugovora.

18.Ugovor je solemniziran kod Javnog bilježnika Marije Grozdanić Dekleva u Rijeci dana 10. studenog 2005. pod br. OU-2240/2005.

19.Uvidom u Aneks uz Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 18. veljače 2016., sklopljen između stranaka, utvrđeno je da se istim, sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju i njegovim izmjenama i dopunama, a na temelju pisanog prihvata izračuna konverzije od strane korisnika kredita, regulira konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u eur. U čl. 2. sukladno izračunu konverzije, stanje glavnice kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u eur na dan 30. rujna 2015. iznosi 41.302,76 eur u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju banke za eur.

20.Preplata na dan 30. rujna 2015. iznosi 3.168,36 HRK. Iznos preplate koristi se za namirenje budućih anuiteta i to najviše do 50% dospjelog anuiteta, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi.

21.Aneksom br.1. Ugovoru o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 20. veljače 2006., iz pravnog posla istupa Ksenija Čovo te se mijenja članak o zasnivanju založnog prava

22.Uvidom u Aneks br.3. uz Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 3. svibnja 2018., utvrđeno je da na dan 11. travnja 2018. nedospjela glavnica kredita iznos 33.325,14 eur prema srednjem tečaju banke za eur. Mijenja se visina bonusa na promjenjivu kamatnu stopu

23.Vještak je imao na uvidu kompletnu kreditnu dokumentaciju prilikom izrade nalaza i mišljenja, o čemu će se nastavno navesti.

24.Tužitelj, osobno saslušan, izjavio je da mu je kredit bio potreban za rješavanje stambenog pitanja. Za banku tuženika se odlučio jer su oni imali najpovoljnije uvjete

što se tiče kamate i bili su reklamirani na televiziji, medijima, plakatima i slično. Banka je pripremila ugovor. On nije imao utjecaja na sadržaj ugovora. Bilo mu je bitno da mu kroz cijelo vrijeme kredita rata bude donekle ista. Prva mu je iznosila oko 2.400,00 KN a vremenom je došla do 4.400,00 KN. Da je to znao ne bi se odlučio za taj kredit. Bankarski službenik mu nije pojašnjavao niti iznio bilo kakve moguće rizike sklapanja ugovora. Samo mu je pokazano gdje će potpisati. Bila mu je bitna visina rate. Nije tražio neka posebna pojašnjenja. Nije se nikada odrekao prava na potraživanja s osnova ovog ugovora. Kupio je stan u kojem i danas živi. U tom stanu nije obavljao nikakav obrt niti firmu. Banka ga je zvala na sklapanje aneksa. To mu je tada bila slamka spasa. Samo je došao i pokazali su mu gdje ću potpisati.

25. Tuženik je odustao od dokaznog prijedloga za saslušanje djelatnice tuženika Mirande Starčević.

26. Provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Tomislavu Prpiću, dipl. oec. Nalaz i mišljenje vještaka dan je na okolnost visine potraživanja po kreditu koji je podignut u kunama s valutnom klauzulom CHF, a za vrijeme kojeg ugovornog odnosa je došlo do promjene kamate i tečaja švicarskog franka. Zadaća vještaka bila je da izradi nalaz i mišljenje u kojem će izračunati i iskazati preplatu koja predstavlja razliku nastalu između plaćene kamate po ugovoru o kreditu i kamate koju bi tužitelj bio u obvezi platiti primjenom ugovorene kamatne stope prema početnom otplatnom planu a primjenom tečaja kreditora na dan isplate kredita. Predlaže se izračunati tečajnu razliku između svakog plaćenog anuiteta po srednjem tečaju kreditora na dan plaćanja i plaćenog anuiteta po tečaju na dan isplate kredita, sve navedeno po mjesecima u utuženom razdoblju. Također da se vještak očituje na okolnost da li su sve uplate u kunama koje je tužitelj izvršio na ime otplate glavnice i kamate po kreditu s valutnom klauzulom u CHF, uključujući i ona plaćanja koja su posljedica povećanja tečaja CHF i povećanja kamatne stope, a isplatu kojih iznosa tužitelj traži kondemnatornim dijelom tužbenog zahtjeva u ovom postupku, sporazumom ugovornih, ovdje parničnih stranaka, iskorištene za zatvaranje obveza po konvertiranom kreditu s valutnom klauzulom u EUR, sve sukladno Aneksu uz ugovor o kreditu i metodi određenoj ZIDZPK, čime da je tužiteljeva tražbina prema tuženiku u cijelosti ispunjena.

27. Vještak je izvršio uvid u slijedeću financijsku i ostalu relevantnu dokumentaciju: Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 od 07.11.2005., Aneks br 1 Ugovoru o kreditu broj 306-950/2005 od 20.02.2006., Aneks br 3 Ugovoru o kreditu broj 306-950/2005 od 03.05.2018. Aneks uz Ugovor o kreditu 306-950/2005 (konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR) od 18.02.2016., Izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF na dan 30.09.2015., Preliminarni izračun te naknadno, na zahtjev vještaka dostavljena je dokumentacija od strane tuženika, a koja se dostavlja i kao prilog ovom Nalazu i mišljenju, kako slijedi: Obavijest o provedenoj konverziji, Izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF na dan 30.09.2015., Pregled prometa za klijenta po kreditu br 306-950/2005, partija 25316620 (knjigovodstvena kartica), Pregled prometa za klijenta po kreditu br 306-950/2005, partija 25308768 (knjigovodstvena kartica), Specifikacija uplata (CHF), Specifikacija uplata (EUR),

Realizirani otplatni plan CHF, Realizirani otplatni plan EUR, Inicijalni otplatni plan CHF, Inicijalni otplatni plan EUR, Pregled promjena kamatnih stopa – povijest CHF, Pregled promjena kamatnih stopa – povijest EUR, Obavijesti o promjenama kamatne stope – pojedinačne. Vještak je koristio arhivsku tečajnu listu banke, dostupnu na web stranici www.addiko.hr U nalazu i mišljenju korišten je fiksni tečaj konverzije 7,53450 kuna za 1 EUR.

28.Uvidom u nalaz i mišljenje utvrđeno je da je tužitelj dana 07.11.2005. godine sklopio ugovor o kreditu broj 306-950/2005 (solemniziran 10.11.2005.) s Hypo Alpe-Adria Bank d.d. (sada Addiko bank d.d.), sa sljedećim bitnim odredbama kredita:

Korisnik kredita Amir Jugo
Kreditor Hypo Alpe-Adria Bank d.d. (sada Addiko bank d.d.)
Ugovor/ kreditna parija 306-950/2005, partija 25316620
Datum ugovora 7.11.2005
Iznos kredita 95.800,00 CHF/457.379,66 HRK
Jednokratna otplata sa zadnjom ratom kredita
Iznos kredita koji se vraća u anuitetima 95.800,00 CHF
Isplata kredita (odobrenje) 16.11.2005
Tečaj CHF na dan puštanja kredita u otplatu 4,774318
Rok otplate (mjeseci) 240
Rok otplate godine 20
Kamatna stopa prilikom potpisa Ugovora 3,990%
Efektivna kamatna stopa
Anuitet prilikom ugovaranja u valuti 580,02 CHF
Iznos anuiteta na dan puštanja kredita 2.769,20 HRK
Tečaj po ugovoru srednji tečaj banke na dan plaćanja
Zatvaranje kredita
Konverzija u kredit sa valutnom klauzulom EUR na dan 30.09.2015
Stanje nedospjelog duga na dan otplate/konverzije 60.398,45 CHF

29.Kamatna stopa koja je iskazana u Ugovoru i inicijalnom otplatnom planu koji je dostavljen tužitelju prilikom plasmana kredita iznosila je 3,990% godišnje, s primijenjenom proporcionalnom metodom obračuna. Tužitelj je ugovorio iznos od 95.800,00 CHF, što na dan isplate 16.11.2005. (utvrđeno prema podatku na dokumentu izračuna konverzije) iznosi 457.379,66 kn, prema srednjem tečaju banke na dan 4,774318 HRK za 1 CHF.

30.Prema ugovoru i inicijalnom otplatnom planu, kredit se otplaćuje kroz 240 mjesečnih anuiteta u visini od 580,02 CHF, sve prema srednjem tečaju banke na dan plaćanja. Anuiteti dopijevaju na naplatu posljednjeg dana u mjesecu. Prema isplatnom tečaju navedeni anuitet iznosi 2.769,20 kn.

31.S danom 30.09.2015. provedena je konverzija kredita sa valutnom klauzulom CHF u kredit s valutnom klauzulom EUR, sukladno odredbama Zakona o

izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (N.N. 102/15). Konverzija je provedena sukladno potpisanom Dodatku ugovoru o kreditu od 18.02.2016.

32. Tuženik je u periodu otplate kredita sedam puta mijenjao kamatnu stopu te se ona kretala kako slijedi:

16.11.2005 do 30.09.2006	3,99%	31.12.2005	580,02 CHF
30.09.2006 do 31.08.2007	4,60%	31.10.2006	610,14 CHF
31.08.2007 do 29.02.2008	5,00%	30.09.2007	629,54 CHF
29.02.2008 do 30.11.2008	5,99%	31.03.2008	677,83 CHF
30.11.2008 do 30.11.2010	6,20%	31.12.2008	687,96 CHF
30.11.2010 do 30.09.2011	5,95%	31.12.2010	677,06 CHF
30.09.2011 do 31.12.2013	5,45%	31.10.2011	656,54 CHF
31.12.2013 do 30.09.2015	3,23%	31.01.2014	581,46 CHF

33. Posljednja izmjena je učinjena sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN br. 143/2013) čijim odredbama je regulirana kamatnu stopu na stambene kredite sa valutnom klauzulom CHF.

34. Temeljem prethodno navedene dokumentacije vještak je izvršio izračun visine potraživanja nastale na ime više uplaćenoga s osnova kamata i tečajnih razlika, sve navedeno po mjesecima u utuženom razdoblju.

35. Vještak je rekonstruirao početni otplatni plan u CHF prema svim ugovornim odredbama za sve anuitete koji dospijevaju u razdoblju od 31.12.2005. do 30.09.2015. Prilikom rekonstrukcije inicijalnog plana korištena je dokumentacija: Ugovor o kreditu broj 306-950/2005 od 07.11.2005., Inicijalni otplatni plan CHF -Tablica 3.

36. Otplatni plan u CHF prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa, za sve anuitete koji dospijevaju u razdoblju od 31.12.2005. do 30.09.2015. godine, sa prikazom datuma na koje je dospjela obveza zatvarana u cijelosti, izrađen na temelju dostavljene dokumentacije: Pregled prometa za klijenta po kreditu br 306-950/2005, partija 25316620 (knjigovodstvena kartica), Specifikacija uplata (CHF), Realizirani otplatni plan CHF, Tablica 4.

37. Prva zadaća vještaka bila je obzirom na cjelokupnu zadaću da izračuna razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna tužene i iznosa obračunatog prema početno ugovorenog kamatnoj stopi za redovnu kamatu.

38. Načelno, promjena kamatne stope rezultira većim iznosom povećanja kamate u odnosu na rast anuiteta. Razlog tome je to što je anuitet zbroj dva parametra, kamate i otplate glavnice. Prilikom plaćanja pojedinog anuiteta korisnik kredita otplaćuje kamatu i vrši otplatu glavnice, tj. isplaćenog kredita. Promjenom kamatne stope mijenja se iznos kamate koju korisnik kredita plaća kreditoru (banci), iznos otplate glavnice i sumarno iznos anuiteta. Pri tome povećanje kamatne stope povećava kamatu, umanjuje otplatu glavnice i sveukupno povećava iznos anuiteta. To

znači da kada se poveća kamatna stopa, plaćanjem povećanog anuiteta korisnik kredita otplaćuje i novi povećani iznos kamate, ali iznos povećanja plaćene kamate je veći od povećanja iznosa ukupnog anuiteta i to upravo onoliko koliko se istovremeno smanjila otplata glavnice od otplate glavnice prema početnom otplatnom planu. Kako je korisnik kredita smanjio otplatu glavnice, tj povećanjem kamate, usporio smanjivanje ukupnog duga u danom trenutku otplate, tako se može zaključiti da je razlika plaćene kamate novoga otplatnog plana i inicijalnoga otplatnog plana unutar anuiteta, zapravo ona razlika koja se traži, budući da se nedovoljno umanjeni dug ne može uzeti u obzir, jer isti ostaje kao daljnje dugovanje korisnika kredita, dok razlika preplaćenoga iznosa temeljem promjene kamate nastaje upravo u vrijeme kada je korisnik uplatio.

39. Tijekom otplate kredita otplata glavnice po obračunu banke postaje veća od otplate glavnice prema početnom otplatnom planu, i to da bi dostigla usporenje iz prvog dijela otplatnog razdoblja. Razdoblje manje i veće otplate glavnice se do eventualne konačne otplate neutraliziraju, ali u slučaju prijevremene otplate ili konverzije kredita, zatečena glavnica u tome trenutku različita je od one u početnom otplatnom planu i to kao posljedica gore opisanoga.

40. U razdoblju od odobrenja kredita do konverzije kredita, kamata se mijenjala sedam puta, te se kretala u rasponu od 3,23 do 6,20 postotnih bodova. U prvi obračun su uzeti pozitivni, preplaćeni iznosi, (manje uplaćeni iznosa nije ni bilo jer je kamata samo rasla u odnosu na ugovorenu, osim kod primjene zakonske kamatne stope 3,23%) iskazani kao više uplaćeno na ime plaćene kamate i predstavljaju tužiteljevo potraživanje.

41. Vještak je prilikom izračuna razlika utvrdio iznose koji su više plaćeni na ime kamate u odnosu na inicijalno ugovoreni otplatni plan pod pretpostavkom da je kamatna stopa cijelo vrijeme otplate kredita jednaka onoj navedenoj u Ugovoru o kreditu (3,99%), koristeći pri tome prosječni tečaj po stvarnim uplatama, prikazujući datum kada je u potpunosti zatvarana dospjela obveza, odnosno datum dospijeća ako je obveza zatvarana prijevremeno, te ih prikazuje u tablici 5. Uplate na ime zateznih kamata i troškova nisu se uzimale u obzir kao uplate za zatvaranje dospjele glavnice i redovne kamate.

42. U razdoblju otplate kredita, do konverzije, pod pretpostavkom da je bila primijenjena kamatna stopa koja je bila poznata na dan sklapanja ugovora o kreditu, tužitelj je preplatio na ime kamate iznos od 7.660,40 €.

43. Slijedeća zadaća vještaka bila je jest da izračuna razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna promjene valute po srednjem tečaju tužene kao banke i iznosa anuiteta obračunatog prema početnom tečaju CHF.

44. U razdoblju od odobrenja kredita do konačne otplate kredita tečaj CHF je oscilirao, te je u razdoblju otplate bio i niži i viši od tečaja prilikom plasmana kredita, a u nastavku su, sukladno zadaći kojom se traže preplate, navedeni iznosi potraživanja za period kada je tečaj dospijeća anuiteta bio viši od tečaja prilikom isplate kredita.

Kredit je i isplaćen i otplaćivan prema srednjem tečaju banke, a potraživanje tužitelja predstavljaju vrijednosti koje odgovaraju iznosu koji čini umnožak dospelog anuiteta i pozitivne razlike primijenjenog tečaja i tečaja na dan puštanja kredita (4,77318 HRK za 1 CHF), umanjeno za pripadajuću tečajnu razliku već prikazanih preplaćenih kamata, da bi se izbjeglo udvostručenje potraživanja, prikazujući uz to stvarne uplate i prosječni tečaj po uplaćenome, te datume plaćanja, odnosno datume kada je u potpunosti zatvarana dospelja obveza, odnosno datume dospjeća ako je obveza zatvorena prijevremeno.

45.U razdoblju otplate kredita do konverzije, pod pretpostavkom da se tečaj CHF nije mijenjao, tužitelj je tako preplatio na ime tečajnih razlika iznos od 5.964,31 € , a razlike se prikazuju u tablici 6.

46.U nastavku su informativno navedeni i iznosi za period kada je prosječni tečaj plaćenog anuiteta bio manji od tečaja prilikom isplate kredita, odnosno vrijednosti koje odgovaraju iznosu koji čini umnožak dospelog anuiteta i anuiteta i negativne razlike primijenjenog tečaja i tečaja na dan puštanja kredita (4,774318 HRK za 1 CHF).

47.U razdoblju otplate kredita do konverzije, pod pretpostavkom da se tečaj CHF nije mijenjao, tužitelj je tako manje platio na ime tečajnih razlika iznos od 24,71 € , a razlike se prikazuju u tablici 7.

48.Slijedeća zadaća vještaku je bila da analizira provedenu konverziju i :

- očitovati se na okolnost da su sve uplate u kunama koje je tužitelj izvršio na ime otplate glavnice i kamate po kreditu s valutnom klauzulom u CHF, uključujući i ona plaćanja koja su posljedica povećanja tečaja CHF i povećanja kamatne stope, a isplatu kojih iznosa tužitelj traži kondemnatornim dijelom tužbenog zahtjeva u ovom postupku, sporazumom ugovornih, ovdje parničnih stranaka, iskorištene za zatvaranje obveza po konvertiranom kreditu s valutnom klauzulom u EUR, sve sukladno Aneksu uz ugovor o kreditu i metodi određenoj ZIDZPK, čime je tužiteljeva tražbina prema tuženiku u cijelosti ispunjena.

49.Vještak je analizirao provedenu konverziju temeljem slijedeće dokumentacije: Aneks uz Ugovor o kreditu 306-950/2005 (konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR) od 18.02.2016., Izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF na dan 30.09.2015., Pregled prometa za klijenta po kreditu br 306-950/2005, partija 25316620 (knjigovodstvena kartica), Specifikacija uplata (EUR).

50.Tuženik je proveo konverziju tužiteljevog kredita iz CHF u EUR na dan 30.09.2015, sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (N.N. 102/15). Suština konverzije jest da se kredit konvertira na način da se simulira otplatni plan EUR kredita, koji za pretpostavku ima slijedeće:

- Početni iznos jest stvarno isplaćeni iznos u kunama pretvoren u EUR po tečaju na dan isplate kredita, tj 457.379,66 kn, odnosno 62.187,60 €

- Ročnost, odnosno trajanje kredita je ista kao i kod CHF kredita

- Banka na simulirani EUR kredit primjenjuje kamatne stope koje su vrijedile za EUR kredite

51.S takvim pretpostavkama simulirani EUR kredit postaje konvertirani, uzimajući u obzir sve uplate koje je tužitelj izvršio u periodu otplate, do trenutka konverzije. Iznos preostale glavnice prema tako simuliranom (konvertiranom) kreditu prema obračunu banke na dan 30.09.2015.godine, naveden u Dodatku Ugovora o kreditu jest 41.302,76 €, odnosno 315.504,84 kn po primijenjenom tečaju 7,638832 za 1 EUR.

52.Navedeni iznos ostatka glavnice neovisan je o uplatama tužitelja, već predstavlja stanje glavnice po simuliranom EUR kreditu.

53.Tuženik je u obzir uzeo sve uplate tužitelja po CHF kreditu, te ih stavio u odnos s uplatama koje su bile potrebne da bi se namirila potraživanja po simuliranom EUR kreditu, te primijenjenim tečajem EUR/kn na dan pojedinih uplata tužitelja.

54.Vještak još jednom ističe da je slijedom svega navedenoga tuženik proveo konverziju tužiteljevog kredita iz CHF u EUR na dan 30.09.2015, sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (N.N. 102/15), te je na taj način matematički izjednačio tužitelja s jednakim kreditom podignutim sa valutnom klauzulom EUR. No svakako valja istaknuti da je to usporedba sa simuliranim EUR kreditom, tj. to nije matematičko izjednačavanje koje bi bilo jednako onome kada bi ga usporedili sa kreditom sa valutnom klauzulom u CHF, pod pretpostavkom da se tijekom razdoblja otplate nije mogla mijenjati kamatna stopa i tečaj, a čega je predmet prethodna točka zadaće vještačenja.

55.Iz mišljenja vještaka utvrđeno je slijedeće :

1.Pod pretpostavkom da se tijekom cijelog razdoblja otplate kredita kamatna stopa nije mijenjala, odnosno da je korištena kamatna stopa u visini kamatne stope koja je bila poznata na dan sklapanja ugovora o kreditu, tužitelj je, na ime kamata, do konverzije kredita više uplatio iznos od 7.660,40 € .

2.Pod pretpostavkom da je tijekom cijelog razdoblja otplate kredita do konverzije tečaj CHF bio jednak tečaju na dan isplate kredita, tužitelj je, na ime tečajnih razlika, više uplatio 5.964,31 € .

3.Tuženik je proveo konverziju tužiteljevog kredita iz CHF u EUR na dan 30.09.2015, sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (N.N. 102/15), te je na taj način matematički izjednačio

tužitelja sa jednakim kreditom podignutim sa valutnom klauzulom EUR. U obzir su uzete sve uplate tužitelja, pa tako i oni iznosi koji su ovdje iskazani kao njegova preplata po kamati i valuti u odnosu na ništetnost promjene kamate i valutne klauzule CHF, ali samo ako se gleda kao usporedba sa kreditom podignutim s valutnom klauzulom EUR, ali ne i s CHF kreditom s ništetnim odredbama o promjeni kamate i valutnom klauzulom, za kakvo bi obeštećenje tuženik još dugovao iznose po točkama mišljenja 1 i 2.

56. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka te je podneskom od 17. prosinca 2025. i precizirao tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju.

57. Tuženik se na nalaz i mišljenje vještaka očitovao podneskom zaprimljenim 22. prosinca 2025. navodeći da je vještak potvrdio da je tuženik proveo konverziju sukladno metodi propisanoj člankom 19. c Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15), kao i da su sve uplate tužitelja uzete u obzir prilikom konverzije. S obzirom na navedeno, da je razvidno kako je tuženik u potpunosti postupio sukladno ZIDZPK slijedom čega je tražbina tužitelja već ispunjena te da samim time tužitelj nema pravnog interesa u predmetnom sporu.

58. Slijedom navedenog, tuženik ustraje u navodima kako su sklapanjem Aneksa uz Ugovor o kreditu riješene sve posljedice koje bi proizlazile iz eventualne ništetnosti spornih odredaba o kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, a što da potvrđuju mnogobrojna izražena stajališta drugostupanjskih sudova. Obzirom na navedeno, tužbeni zahtjev tužitelja da nije osnovan i tuženik ga predlaže odbiti. Tuženik za ishod ovoga postupka ne smatra relevantnim ostala utvrđenja vještaka iz Nalaza i mišljenja, a naročito njegove navode oko pitanja obeštećenja u odnosu na koje vještak nije pozvan niti očitovati se.

59. U odnosu na ostatak Nalaza i mišljenja tuženik u preostalom dijelu Nalaza i mišljenja u cijelosti prigovara istom u odnosu na koji ističe prigovore pravne prirode, dok će po potrebi naknadno dostaviti financijske prigovore.

60. Tuženik ističe pravne prigovore na Nalaz i mišljenje te navodi kako je izračun vještaka iz Nalaza i mišljenja pogrešno uzeti kao dokaz visine tražbine tužitelja iz razloga što se istim zanemaruje činjenica da je, sukladno tržišnim uvjetima koji su vrijedili u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu, kamatna stopa na kredite koji su odobravani u HRK bila znatno viša od one koja je vrijedila za kredit odobren u valutnoj klauzuli CHF. Usvajanje tužbenog zahtjeva prema izračunu vještaka iz Nalaza i mišljenja da bi stoga dovelo tužitelja u pravnu i činjeničnu poziciju tako da za njega vrijedi ugovor o kreditu u HRK i najniža kamatna stopa koja je u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu vrijedila na tržištu, a odnosila se na ugovor o kreditu u CHF. Time bi tužitelj bio doveden u povoljniji položaj od onih potrošača koji su inicijalno sklopili ugovor o kreditu u EUR ili HRK, te umjesto uspostave ravnoteže u ugovornom odnosu stvorilo neravnotežu na štetu tuženika.

61. Tuženik smatra da bi uspostava formalne ravnoteže između parničnih stranaka značila da bi pravilnom primjenom materijalnog prava sud, a samo ako bi našao da su predmetne ugovorne odredbe nišetne, a što tuženik osporava, na ugovor o kreditu kojega je sklopio tužitelj trebalo primijeniti kamatnu stopu koja je vrijedila za ugovor o kreditu u HRK na dan sklapanja predmetnog ugovora o kreditu. Svako drugo postupanje izlazi iz okvira onoga što se može smatrati formalnom ravnotežom među ugovornih stranama, dovodi tužitelja kao potrošača u povoljniji položaj te predstavlja nedopuštenu intervenciju u ugovorni odnos stranaka. U navedenom se stoga dijelu predlaže izraditi dopunu Nalaza i mišljenja.

62. Također, u čl. 6. Ugovora o kreditu ugovoreno je kako se tužitelju, kao korisniku kredita ugovorena kamatna stopa od 3,99 % neće mijenjati do 30.9.2006.g. te kako su ugovorne strane suglasne da se korisniku kredita 1.10.2006.g. promijeni kamatna stopa na kamatnu stopu važeću za „kredite za mlade“, a koja je iznosila 4,60%. U tom smislu, tuženik predlaže dopunu Nalaza i mišljenja i na način da se za period nakon 1.10.2006.g. kao početna kamatna stopa uzme kamatna stopa od 4,60%. Nadalje, da je potrebno uračunati i manje plaćene iznose proizlazi iz čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21; dalje: ZOO): „U slučaju nišetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora“. U tom smislu, treba napomenuti kako učinke nišetnosti nije moguće vremenski ograničiti tako da posljedice nišetnosti vrijede samo za periode kad je kamatna stopa bila veća od početno ugovorene odnosno tečaj viši od početnog.

63. Također, pravna osnova na koju se tužitelj u svom zahtjevu poziva jest upravo institut stjecanja bez osnove čije su posljedice određene čl. 1111. ZOO-a: „Kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.“ U okolnostima u kojima, dakle, nije moguć povrat stečenog bez osnove, cilj je vratiti ostvarenu korist te se stoga navedena odredba u tom duhu treba tumačiti, a kako to obrazlaže VSRH: „Prema odredbi čl. 210. st. 3. ZOO stjecanje bez osnove znači stjecanje neke koristi na štetu drugoga, kada za takvo stjecanje ne postoji pravni osnov ili pravni osnov ima neku manu zbog koje nije valjan ili je njegova valjanost kasnije prestala.“

64. U predmetnom sporu, tuženikova je „korist“ umanjena upravo zbog negativnih razlika nastalih kada je kamatna stopa bila ispod početno ugovorene odnosno tečaj niži od početno ugovorenog. Tuženik dakle, nije ostvario „korist“ u visini samo više plaćenih iznosa, nego u dijelu koji je preostao kada se oduzmu negativne razlike, odnosno u visini ukupno nastale razlike. Slijedom svega navedenog, da je potrebno uvažiti i manje plaćene iznose dok jednako tako iz obrazloženog proizlazi kako bi svako drugo postupanje dovelo bi do pogrešne primjene materijalnog prava u vidu povrede čl. 1111. ZOO-a. Prethodno navedeno potvrđuje recentna sudska praksa.

65. Slijedom svega navedenog, tuženik prigovara izrađenom nalazu i mišljenju na način da ističe pravne prigovore, te predlaže da se izrađeni nalaz i mišljenje dopuni na način da se izvrši dopuna primjenom kunske kamatne stope, dopuna primjenom kamatne stope od 4,60% za period od 1.10.2006.g., kao i da se iskažu i uzmu u obzir i manje plaćeni iznosi.

66. Podneskom od 23. prosinca 2025. tuženik navodi da u skladu s odredbom čl. 190. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, dalje: ZPP), protivi preinaci tužbe.

67. Naime, tužitelj je zaprimljenim podneskom povisio svoj tužbeni zahtjev i na taj način preinačio tužbu. Takva preinaka tužbe da je nedopustiva jer je ista protivna kogentnoj odredbi čl. 190. st. 1. Zakona o parničnom postupku slijedom čega sud treba odlučivati u granicama odredbe čl. 190. st. 2. ZPP-a. Sama činjenica da je provedeno financijsko vještačenje ne može predstavljati razlog koji bi opravdavao preinaku tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka, a što potvrđuje i sudska praksa u odluci Županijskog suda u Vukovaru Gž – 512/2020 – 2 od 24. svibnja 2021.g. S tim u vezi, tuženik ističe kako je vještačenje u postupku samo dokazno sredstvo za dokazivanje visine tužbenog zahtjeva, a ne sredstvo koje pomaže tužitelju odrediti visinu tužbenog zahtjeva. U slučaju da sud dopusti preinaku tužbe, tuženik ističe prigovor zastare u odnosu na preinačeni iznos. To iz razloga što, ukoliko bi se i smatralo da je tužba u kolektivnom sporu pred Trgovačkim sudom u Zagrebu prekinula tijekom zastarnog roka, zahtjev tužitelja od 17. prosinca 2025.g. u svakom je slučaju zastario u cijelosti jer je podnesen nakon proteka petogodišnjeg roka računajući od pravomoćnosti odluke u kolektivnom sporu. Tuženik se u ovom smislu poziva na sudske prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske i to: Odluku VSRH br. Revx 848/14 i dr.

68. Ocjenom provedenih dokaza, kako svakog posebno, tako i svih u cjelini, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

69. Nije osnovan tuženikov prigovor zastare. U konkretnom slučaju ne radi se o naknadi štete već o stjecanju bez osnove – odredba članka 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje : ZOO) čijim stavkom 1. je određeno da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Po odredbi stavka 2. istog članka, pod prijelazom imovine razumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom. Stavkom 3. je propisano da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

70. U tom slučaju se na potraživanje tužitelja ima primijeniti opći zastarni rok od pet godina. Pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača 4. travnja 2012. došlo je do prekida zastare, te je ona počela teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti presude donesene u tom postupku. U odnosu za zahtjev koji se odnosi

na preplatu na temelju ništetne odredbe koja se odnosi na promjenjivost kamatne stope zastara je počela ponovo teći s danom 13. lipnja 2014. kada je pravomoćna odluka Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13, za dio zahtjeva koji se odnosi na stjecanje bez osnove na temelju ništetne odredbe o valuti zastara je ponovo počela teći od 14. lipnja 2018., kada je pravomoćna odluka Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-6632/17.

71. Tužbu je tužitelj podnio 10. lipnja 2019., dakle nije protekao rok od pet godina tj. zastarni rok za stjecanje bez osnove kada se uzme u obzir datum kada je postala pravomoćna odluka iz kolektivnog spora.

72. Presudom Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13–4 od 13. lipnja 2014. koja je donesena po žalbi izjavljenoj na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P–1401/12 od 4. srpnja 2013. u parnici tužitelja Udruge potrošač, protiv ovdje tužene banke i drugih radi zaštite kolektivnih interesa, utvrđeno je u točki 2. da su kamatne stope banke mijenjale bez ugovorenih parametara, s jednostranom odlukom banke, samim obavještanjem o promjeni, dakle o kojoj promjeni se nije pojedinačno pregovaralo, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita, što je imalo za posljedicu nepoštenost, odnosno ništetnost navedene ugovorne odredbe. Istovremeno je sud u točki 1. izreke preinačio navedenu presudu Trgovačkog suda i odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje da su banke, među njima i tužena banka, u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese prava potrošača, kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valutna klauzula uz koji je vezana glavnica CHF, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo.

73. Vrhovni sud je u svojoj odluci Revt–249/14 od 9. travnja 2015. odbio revizije tuženika od 1 – 7, a koje su izjavljene protiv presude Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ–7129/13–4 od 13. lipnja 2014. kojom je djelomično potvrđena, djelomično preinačena i djelomično ukinuta presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P–1401/12 od 4. srpnja 2013.

74. Odlukom broj U–III–2521/2015, U–III–2536/2015, U–III–2547/2015, U–III–2565/2015, U–III–2603/2015, U–III–2604/2015, U–III–2605/2015 od 13. prosinca 2016. Ustavni sud RH je djelomično usvojio ustavnu tužbu tužitelja, te je ukinuo odluku VSRH broj Revt–249/14-2 od 9. travnja 2015. u dijelu u kojem je odbijena revizija tužitelja protiv presude VTSRH broj PŽ–7129/13 od 13. lipnja 2014., a kojim je preinačenjem prvostupanjske presude odbijen zahtjev tužitelja upravljen na utvrđenje da su tuženici „povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo.

75. Ponovno odlučujući o reviziji VSRH je rješenjem broj Revt-575/16–5 od 3. listopada 2017. ukinuo presudu VTSRH broj PŽ–7129/13 od 13. lipnja 2014. u dijelu

koji se tiče zahtjeva za utvrđenje da su 1 do 7 tuženici povrijedili kolektivne interese i prava potrošača ugovaranjem valutne klauzule uz koji je vezana glavnica CHF.

76.VTSRH je donio novu presudu po posl.br. PŽ–6632/2017–10 od 14. lipnja 2018. kojom je odbio žalbu tuženih banaka i potvrdio presudu TS u Zagrebu posl.br. P–1401/2012. od 4. srpnja 2013. kojom je utvrđeno da su sve tužene banke povrijedile kolektivne interese prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditima koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe tako da je ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditu ugovorena valuta uz koji je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi sklapanja tih ugovora o kreditu. Dakle, VTSRH je novom odlukom pravomoćno utvrdio da su svih 8 tuženih banaka koristile nepoštene ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi, kako je bilo utvrđeno prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu.

77.Vrhovni sud RH je po podnesenim revizijama donio odluku broj Rev–2221/2018-11 od 3. rujna 2019., kojom je u bitnom odbio revizije i na taj način potvrdio utvrđenja VTS-a o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i o promjenjivoj kamatnoj stopi.

78.Ishod parnice radi zaštite kolektivnih interesa omogućio je potrošačima da u individualnim restitucijskim sudskim parnicama kakva je i ova potražuju preplaćeno s osnove promjene kamatne stope, te s osnove valutne klauzule kod koje je zbog povećanja tečaja švicarskog franka došlo do povećanja mjesečnih iznosa anuiteta jer je plaćanje bilo vezano za valutu CHF.

79.Tužitelj je postavio tužbeni zahtjev na ništetnost dijelova odredaba osnovnog ugovora o kreditu, te je postavio i kondemnatorni zahtjev za isplatom.

80.Ovaj je sud ocijenio da su predmetne odredbe ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nepoštene i time ništetne.

81.U vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača (2003-NN 96/03), koji u odredbama članaka 81. do 88. određuje o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima.

82.Prema odredbi članka 81. stavak 1. toga Zakona, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. istog članka, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Sukladno stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj

ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prema odredbi članka 87. stavak 1. istog Zakona, nepoštена odredba ugovora je ništava, a po odredbi stavka 2. istog članka, ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe.

83.U konkretnom slučaju stranke su sklopile Ugovor o kreditu u unaprijed formuliranom sadržaju od strane tuženika. Tuženik je pri tom u ugovor unio nepoštene odredbe o ugovorenoj valuti uz koju je vezana glavnica kredita, CHF, te odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi kojom je tuženiku omogućeno da ju jednostrano mijenja, a kojim se odredbama nije pojedinačno pregovaralo, odredbe su unaprijed formulirane od strane tuženika, tužitelj na iste nije imao utjecaja, a što sve te odredbe čini ništavima, odnosno ništetnima. Navedeno je utvrđeno i uvidom u ugovor te osobnim saslušanjem tužitelja iz čijeg iskaza je utvrđeno da mu je predmetni kredit ponuđen kao najpovoljniji za njegove potrebe rješavanja stambenog pitanja te da mu nije ništa detaljnije pojašnjavano prilikom sklapanja istog. Banka je sastavila ugovor i tužitelj nije imao utjecaja na njegov sadržaj. Nije upozoren na rizike uzimanja kredita u valuti CHF. Bilo mu je bitno da kroz cijelo vrijeme rata kredita bude donekle ista.

84.U kolektivnoj tužbi Udruge Potrošač u predmetu koji se vodio kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem P-1401/12 donesena je pravomoćna i ovršna presuda. Utvrđeno je da je tuženik (jedna od ukupno 8 banaka) sklapao s korisnicima kredita u određenom vremenskom razdoblju ugovore koji su sadržavali nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u valuti CHF te nepoštene i ništetne odredbe da banka može svojom jednostranom odlukom, bez utvrđenih egzaktnih parametara i metode njihovog izračuna, mijenjati visinu kamatne stope za vrijeme trajanja ugovora.

85.Odredbe o promjenjivim kamatnim stopama utvrđene su ništetnima, a odredbe o valutnoj klauzuli u valuti CHF također su ništetne, osim ukoliko bi banka dokazala da je potrošača informirala na način da je isti mogao donijeti razboritu i informiranu odluku, što tuženi nije dokazao.

86.Na konkretan slučaj odnosno predmetni ugovor sklopljen između stranaka, primjenjuje se navedena presuda u kolektivnom sporu (članak 502.c ZPP-a).

87.Vezano za promjenjivu kamatnu stopu, iz presude u kolektivnom sporu proizlazi da se radi o ništetnoj odredbi u dijelu kojom se mijenja kamatna stopa i to iz razloga jer banka nije ugovorila parametre za promjenu kamatne stope pa je predmetna odredba nepoštена. Razlozi promjene kamatnih stopa nisu bili jasni i provjerljivi.

88.Nepoštена je i ništetna ugovorna odredba kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a da prije i u vrijeme sklapanja ugovora banka nije s potrošačem pojedinačno pregovarala i utvrdila egzaktnе parametre i metode izračuna,

što je dovelo za posljedicu nastanak neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih stranaka, na štetu tužitelja.

89. Iz odluke Vrhovnog suda RH proizlazi da je odredba o kamatnoj stopi ništetna, osim u dijelu u kojem je utvrđena početna kamatna stopa (Revt-249/14-2) od 9. travnja 2015. Početna kamatna stopa nije sporna, a odredba o načinu promjene kamatne stope je ništetna. Među strankama ostaje valjano dogovorena početna kamatna stopa.

90. Tuženik je u unaprijed formulirani ugovor unio nepoštenu odredbu o načinu promjene kamatne stope koju je sud proglasio ništetnom. Time što je tuženiku omogućeno da jednostrano mijenja kamatnu stopu, povrijeđena su tužiteljeva prava kao potrošača, na način da je tuženik koristio nedopuštenu ugovornu odredbu.

91. Navedena povreda ugovornih odredbi utvrđena je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. donesenoj u kolektivnom sporu koji je radi zaštite prava potrošača pokrenula udruga Potrošač protiv osam banaka koje posluju u RH između ostalog i tuženika. Pravomoćnost se odnosi na dio vezan uz promjenu kamatne stope jednostranom odlukom tuženika.

92. Odredbe predmetnog Ugovora o kreditu o kamatnoj stopi su nepoštene ugovorne odredbe. Tuženik je bio dužan, sukladno Zakonu o zaštiti potrošača, tužitelju kao potrošaču, u pisanom obliku dati sve potrebne informacije koje se odnose na ukupan iznos kredita, da bi tužitelj kao potrošač donio informiranu odluku. Bio je dužan prije sklapanja ugovora pružiti tužitelju odgovarajuća objašnjenja koja bi tužitelju omogućio procjenu da li je predloženi ugovor prilagođen njegovim potrebama i financijskoj situaciji te mu pojasniti bitne značajke predloženog proizvoda i posebnih učinaka koje oni mogu imati na tužitelja, a koja obveza tuženika proizlazi i iz Zakona o kreditnim institucijama. Tuženika na ovakvo ponašanje obvezuju i sama načela obveznog prava i to načelo savjesnosti i poštenja s dužnom primjenom profesionalne pažnje, načelo jednake vrijednosti prestacija sa zabranom zloupotrebe prava i načelo zabrane prouzročenja štete drugoj strani.

93. Predmetni ugovor o kreditu sklopljen je na unaprijed formuliranom standardnom obrascu te se temeljem zakonske presumpcije ima uzeti da se radi o unaprijed formuliranim ugovornim odredbama o kojima stranke nisu pregovarale, pa tužitelj nije imao nikakvog utjecaja na njihov sadržaj. To proizlazi i iz stranačkog iskaza tužitelja, a koji je prethodno citiran.

94. Zakon o zaštiti potrošača (2003.) u članku 81. stavak 1. propisuje da se odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Odredbom članka 82. ZZP utvrđeno je koje se odredbe mogu smatrati nepoštenima, a primjenjivo na konkretan slučaj to su : odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog, razloga, odredba kojom se potrošač obvezuje na ispunjenje ugovorne činidbe, dok je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću čije

ispunjenje ovisi isključivo o volji trgovca, odredba kojom se potrošaču nameću određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom. Nepoštena ugovorna odredba je ništetna.

95. Zakon o obveznim odnosima u članku 270. stavak 1. propisuje da je ugovor ništetan u slučaju da je činidba neodređena ili neodrediva, a po članku 272. činidba je odrediva u slučaju da ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane postavile trećoj strani da je odredi. Dakle, ništetna je odredba po kojoj je jednoj od ugovornih strana ostavljeno da određuje činidbu. Naknadno određivanje moguće je samo ukoliko to obavlja treća strana, u suprotnom činidba mora biti određena u samom ugovoru.

96. U predmetnom ugovoru visina kamatne stope nije određena niti je odrediva obzirom je ugovorena kao promjenjiva na temelju odluke tuženika, tj. jedne od ugovornih strana. Odredba o promjeni ugovorne kamate ovisi isključivo o odluci jednog ugovaratelja, a nisu ujedno precizno bili određeni uvjeti promjenjivosti i referentne stope za koje se veže promjena. Isto uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, na štetu potrošača. Banka je jednostrano odredila obvezu dužnika, koji promjenu ne može predvidjeti, a nema niti egzaktnih kriterija kojima bi mogao provjeriti pravilnost promjene. Radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama stranaka, na štetu potrošača. Povrijeđeno je pravo potrošača na informiranje, kao osnovno načelo zaštite potrošača, jer prilikom sklapanja ugovora potrošaču kao neprofesionalcu nisu pružene dostatne informacije o kalkulaciji koja utječe na promjenjivost kamatne stope. Za vrijeme trajanja ugovornog odnosa, kamatna stopa tužitelju je povećavana i mijenjana nekoliko puta, a kako to i proizlazi iz dokumentacije te nalaza i mišljenja vještaka. To je rezultiralo porastom rate kredita.

97. Nadalje, tuženik je bio dužan tužitelju kao potrošaču, a sukladno Zakonu o zaštiti potrošača, dati sve potrebne informacije i objašnjenja koji se tiču valute i vrste tečaja, te druge potrebne podatke, a kako bi tužitelj donio informiranu odluku.

98. Zakon o obveznim odnosima dopušta valutnu klauzulu, no sukladno Zakonu o zaštiti potrošača ta konkretna odredba nije jasna i razumljiva te ne daje dovoljno informacija, a ni sam tuženik to nije učinio na drugi način koji bi bio prikladan. Odredba o riziku promjene tečaja mora biti razumljiva, odnosno potrošač mora biti uredno obaviješten, mora znati za mogućnost deprecijacije nacionalne valute u odnosu na stranu valutu i moći procijeniti gospodarske posljedice koje bi takva odredba mogla imati za njegove financijske obveze.

99. Teret dokaza o tome da je tuženik informirao tužitelja na prikladan način o valutnom riziku jest na tuženiku koji to nije dokazao. Ovaj sud ocjenjuje da tuženik nije, sukladno svojoj obvezi, detaljno i razumljivo informirao tužitelja, a kako bi isti donio razboritu i informiranu odluku.

100. U presudi poslovni broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. Vrhovni sud RH odbio je revizije banaka u kolektivnom sporu Udruga Potrošač čime je riješeno i pitanje valutne klauzule za valutu CHF. Utvrđeno je da su banke propustile u fazi

pregovaranja i komuniciranja s potrošačima dati im sve potrebne informacije na temelju kojih bi prosječno informirani potrošač mogao razumjeti značaj i posljedice ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima u ugovorima o kreditu i sve rizike koje takve ugovorne odredbe nose, a priroda i specifičnost valute CHF je poznata bankama.

101.Iz rečene Presude Vrhovnog suda RH br. Rev-2221/2018 proizlazi da su ugovorne odredbe u ugovorima o kreditu u kojima je glavnica kredita vezana uz valutu CHF bile za klijente nerazumljive, da nisu na valjani način objašnjenje posljedice i doseg takvih ugovornih odredbi, da su banke (među njima i ovdje tuženik) kao trgovci bile svjesne rizika po korisnike kredita kao potrošače zbog ugovaranja ovih kredita uz primjenu valutne klauzule u CHF i da su svjesno propustile o tome informirati klijente.

102.Iz svega navedenog proizlazi i da su ugovorne odredbe u kojima se glavnica kredita vezana uz CHF, a o čemu se nije pojedinačno pregovaralo, nepoštene, time i ništetne. Tužitelj u svom iskazu navodi da mu je tuženik ponudio kredit u valuti CHF kao najpovoljniji, a iz njegovog iskaza proizlazi da nije upozoren na rizike i ekonomske posljedice ugovaranja valutne klauzule, da je ugovor bio pripremljen od strane banke i da nije imao utjecaja na njegov sadržaj.

103.U odnosu na činjenicu da je ugovor solemniziran kod javnog bilježnika, pa da se razumljivost ugovora predmnijeva obzirom na obvezu javnog bilježnika da upozori stranke na nerazumljive odredbe, valja navesti da javni bilježnik ispituje da li su stranke ovlaštene i sposobne za poduzimanje i sklapanje posla, isti im objašnjava smisao i posljedice posla te je dužan uvjeriti se o njihovoj pravoj i ozbiljnoj volji. Javni bilježnik neće ovjeriti ugovor ako korisnik kredita izjavi da ugovor podnesen na solemnizaciju ne razumije. No razumijevanje se odnosi na smisao i posljedice posla, a ne na smisao i posljedice pojedinih ugovornih odredaba.

104.Slijedom svega navedenog sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev, koji glasi na ništetnost dijelova navedenih odredaba osnovnog ugovora o kreditu, sve kao što je pobliže navedeno u izreci, osnovan u cijelosti.

105.Nadalje, ZID ZPK/15 je u odredbama članaka 19.d i 19.e propisao detaljnu, jasnu i transparentnu proceduru koja je prethodila zaključenju rečenog Dodatka ugovoru, kao i njegov sadržaj. Tužitelj je kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Dodatka ugovoru proučiti njegove odredbe. Sporazum stranaka o konverziji sklopljen na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli (odluka Vrhovnog suda RH Gos-1/2019). I Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci br. U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. u postupku za pokretanje ocjene suglasnosti s Ustavom ZID ZPK/15, kao i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama – NN 102/15) je ocijenio da su oba zakona usklađena s Ustavom, te je istaknuo da ZID ZPK/15 ima legitiman cilj koji se ogleda u povećanju socijalne zaštite, sprječavanju nastavljanja nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija i sprječavanju

produbljivanja dužničke krize te da je konverzija razmjerna legitimnom cilju koji se želio postići jer su propisane mjere bile prikladne i nužne te nije postojala druga manje tegobna ili ograničavajuća mjera. Njome nije nametnut prekomjeran teret ni kreditnim institucijama. Zamjena nepoštenih ugovornih odredaba zakonskim odredbama uspostavlja stvarnu ravnotežu u pravima i obvezama tužitelja kao potrošača i tuženika kao trgovca, jer omogućuje donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora o konverziji od strane potrošača koji je kao slabija ugovorna strana objektivno bio u mogućnosti informirano procijeniti da li će prihvatiti ili odbiti ponudu banke za sklapanje ugovora o konverziji. Zaključenje tog ugovora o konverziji ovisilo je o volji potrošača kojemu je ostavljena mogućnost izbora prihvaćanja ili neprihvaćanja konverzije.

106. Učinak konverzije djeluje *ex tunc*. Stvorena je mogućnost uspostave činjeničnog i pravnog okvira kakav je postojao i ima restitucijski učinak jer omogućuje vraćanje koristi koju je druga ugovorna strana stekla od potrošača po osnovi nepoštene ugovorne odredbe. Zaključenjem Dodatka ugovoru o kreditu prema pravilima propisa ZID ZPK/15 uspostavljena je ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih očekivanja strana u ugovornom odnosu koje su postupale u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršeno u smislu odredbe čl. 19.c. u vezi s čl. 19.e ZID ZPK/15.

107. Sve prethodno navedeno i sukladno Presudi i Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026.

108. Sukladno navedenoj odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sklapanjem Dodatka ugovoru o kreditu, stranke su iznova od dana sklapanja ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, na valjan način, čime je prestala obveza tuženika (čl. 160. ZOO) na povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata i valutne klauzule u CHF, a koja bi obveza proizlazila iz odredbe čl. 1111.st.1. ZOO i ti, više plaćeni iznosi, nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženika.

109. Tužitelj je kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Dodatka ugovoru proučiti njegove odredbe. Primjena posebnog propisa ZID ZPK/15 derogira opće odredbe ZOO o pravnim posljedicama ništetnosti na način da se svote koje su plaćene na temelju nepoštenih ugovornih odredbi o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate i devizne klauzule u CHF ne vraćaju potrošaču, već su iskorištene u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza ugovorenih valjanim Dodatkom ugovoru o kreditu, na način određen ZID ZPK/15.

110. Učinak konverzije prema rečenom ZID ZPK/15 omogućuje uspostavu činjeničnog i pravnog okvira kakav je postojao te omogućuje vraćanje koristi koju je banka stekla od potrošača po osnovi nepoštene ugovorne odredbe i to u okolnostima i u proceduri koja je unaprijed poznata i svim stranama predstavljena kao jednokratna mjera i trajno rješenje. Zaključenjem Dodatka ugovoru uspostavljena je ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti te zaštite legitimnih očekivanja

strana u ugovornom odnosu koje su postupale u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršenog u smislu odredbe čl. 19.c. u vezi s čl. 19.e ZID ZPK/15 (potrošači snose razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza iz čl. 19.c.st.1.t.1. Zakona, iznos naplaćenih zateznih kamata, naknada troškova iz čl.19.c.st.1.t.4. te iznos kamata i tečajnih razlika na ime preplate iz čl. 19.c.st.1.t.5. Zakona).

111.Pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izraženo u Presudi i Rješenju broj 457/2025 od 27. svibnja 2026., odluci, glasi : „Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.“

112.Slijedom toga, ovaj je sud odbio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj potražuje glavicu preplaćenih iznosa na temelju nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u CHF (5.964,31 eur) i promjeni kamatne stope na temelju jednostrane odluke tuženika (7.660,40 eur), sa zatraženim zateznim kamatama tekućim od dospijeca do isplate, a koji iznosi su utvrđeni u nalazu i mišljenju vještaka.

113.Tužitelj je zatražio i zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o deviznoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi i to za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita, navedenih u tužbenom zahtjevu, pa do isplate.

114.Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz Presude i Rješenja broj 457/2025 od 27. svibnja 2026., taj dio nije obuhvaćen obračunom o konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15, pa bi tužitelju na temelju općeg propisa iz čl. 1111. i 1115. ZOO-a pripadale zatezne kamate na preplaćene iznose od dana sklapanja ugovora o kreditu do dana prestanka obveze izvršenom konverzijom kredita (30. rujna 2015.), dakle na sve iznose koje je plaćao više od početnog tečaja i od početne kamatne stope, u cijelosti i bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Dodatkom ugovora o kreditu.

115.Tužitelj je tužbenim zahtjevom zatražio zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o deviznoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi i to za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do isplate. Taj dio nije obuhvaćen obračunom u konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15 pa je na temelju općeg propisa iz članaka 1111. i 1115. ZOO u tom dijelu osnovan zahtjev tužitelja na način da mu pripadaju zatezne kamate na preplaćene

iznose temeljem ništetnih i nepoštenih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i deviznoj klauzuli u CHF od dana sklapanja ugovora do dana prestanka obveze izvršenom konverzijom kredita (30. rujna 2015.), što znači na sve one iznose koje je tužitelj plaćao više od početnog tečaja i od početne kamatne stope. Tužitelju zatezne kamate pripadaju u cijelosti i bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Aneksom ugovora o kreditu na temelju ZID ZPK/15. Ovakvo je dakle zauzeto stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske u Presudi i rješenju broj Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026. Napominje se da je tužitelj zahtjev za isplatu zateznih kamata izrazio u relativnom iznosu, u odnosu na svaki pojedinačno preplaćeni iznos, počev od dana plaćanja do isplate, no i takav je zahtjev u potpunosti određen i razumljiv, jer je i kod takvog zahtjeva obveza jasno određena navođenjem iznosa na koje je kamata tekla, razdoblja za koje je tekla i kamatne stope. No, tijek kamate je dosuđen do 30. rujna 2015. kao dana konverzije, dok je u preostalom dijelu zahtjev za tijek kamate do isplate neosnovan.

116. Visina usvojenog tužbenog zahtjeva utvrđena je temeljem provedenog financijskog vještačenja i uvida u nalaz i mišljenje vještaka koje sud u tom dijelu prihvaća kao stručno i nepristrano.

117. Tužitelj je tužbeni zahtjev konačno uredio te ga postavio nakon provedenog financijskog vještačenja, a što je i mogao učiniti tek po izradi nalaza i mišljenja vještaka, te se ne radi o nedopuštenoj preinaci tužbe, odnosno sud je istu dopustio, sukladno odredbi članka 190. stavak 3. ZPP-a, kao svrsishodnu za konačno rješenje odnosa među strankama.

118. U odnosu na tzv. negativne razlike, tužitelj nije ništa primio da bi bio dužan vraćati tuženiku, pa sud toga nije umanjio njegovu tražbinu.

119. Tuženikove primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka nisu osnovane te predstavljaju ustvari tuženikovu pravnu ocjenu ovog spora, a tužitelj je tužbeni zahtjev postavio sukladno iznosima iz nalaza i mišljenja vještaka.

120. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 4. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 dalje : ZPP).

121. Tužitelj je uspio s dijelom tužbenog zahtjeva na utvrđenje ništetnosti dijelova odredaba osnovnog ugovora o kreditu te sa zahtjevom za isplatu zateznih kamata, sve kao što je navedeno u izreci, pri čemu je vođeno računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. Tužbeni zahtjev je odbijen za isplatu iznosa na ime razlike između ugovorene kamate i kamate koja se mijenjala jednostranom odlukom Banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo iznosa od 7.660,40 eur te na ime tečajnih razlika u iznosu od 5.964,31 eur zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca pojedinih mjesečnih iznosa do isplate. Kako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, to je sud odredio da svaka

stranka snosi svoje troškove. Također, u vrijeme podnošenja tužbe nije postojala ustaljena i jedinstvena sudska praksa u vezi pitanja obeštećenja potrošača nakon konverzije kredita te je isto bilo podložno tumačenju sudova. Tužitelj je podnio tužbu s restitucijskim zahtjevom za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, koji je konvertiran u skladu s odredbama ZID ZPK. Tužitelj nije mogao predvidjeti svoje izgleda za uspjeh jer sudska praksa nije bila ustaljena pred drugostupanjskim sudovima, kao ni pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske te nije mogao biti svjestan da njegov zahtjev nema razumne izgleda za uspjeh (tako U Presudi i Rješenju VSRH Rev-457/2925 od 27. svibnja 2026.) Stoga je odlučeno kao u izreci.

122. Tužitelj nije obveznik plaćanje sudske pristojbe za presudu.

U Opatiji, 28. srpnja 2026.

S u d a c :

Renata Slavić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. Žalba se podnosi pismeno, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. Pun tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-4a196**

Kontrolni broj: **0e267-558dc-881e6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.